

قانون توسعه ی صنعت ایرانگردی و جهانگردی منصوب ۱۳۷۰/۷/۷ و اصلاحات بعدی

ماده ۱- منظور از ایرانگردی و جهانگردی عبارت است از هر نوع مسافرت انفرادی و یا گروهی که بیش از ۲۴ ساعت بوده و به منظور کسب و کار نباشد.

ماده ۲- (منسوخ) به منظور تعیین سیاستهای ایرانگردی و جهانگردی و ایجاد هماهنگی لازم بین دستگاههای ذیربط شورای عالی ایرانگردی و جهانگردی به ریاست معاون اول رئیس جمهور و عضویت وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی، امور خارجه، امور اقتصاد و دارایی، فرهنگ و آموزش عالی، راه و ترابری و کشور تشکیل می شود.

تبصره- اساسنامه مربوط به وظایف این شورا توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۳- هر جهانگرد خارجی که از کشور خارج می شود می تواند بر اساس تسهیلات مقرر در این قانون علاوه بر لوازم شخصی متعارف خود حداکثر تا میزانی که در آیین نامه اجرایی که قانون تعیین می شود صنایع دستی یا محصولات مجاز کشور و کتاب و مطبوعات را با حفظ جنبه غیر تجاری آن از کشور خارج نماید.

ماده ۴- گمرک ایران موظف است تسهیلات ویژه جهت جهانگردان خارجی به ترتیبی که در آن آیین نامه این قانون معین خواهد شد در مبادی ورودی و خروجی ایجاد نماید.

ماده ۵- بانک ها موظفند تشویق سرمایه گذاری بخش خصوصی و دولتی در زمینه ایجاد و توسعه تاسیسات ایرانگردی و جهانگردی تسهیلات بانکی را به نرخ صنعتی تامین و پرداخت نماید.

ماده ۶- سازمان زمین شهری، شهرداری ها، سازمان جنگل ها و مراتع کشور و سایر وزارتخانه ها و سازمان های ذی ربط موظفند زمین مورد نیاز برای احداث تاسیسات ایرانگردی را با معرفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به قیمت منطقه ای یا تمام شده به گونه ای که موجب تقلیل در آمد عمومی نشود به متقاضیان واگذار نمایند. بدیهی است اراضی مزبور صرفاً برای منظور فوق و اگذار و قابل انتقال به غیر نمی باشد و هر گونه تغییر کاربری آن و یا عدم اجرای پروژه در مهلت مقرر موجب برگشت به مالکیت دولت خواهد شد و متقاضی که هیچ گونه ادعایی را ندارد.

تبصره -تغییر کاربری تاسیسات ایرانگردی و جهانگردی بدون موافقت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در هر شرایطی ممنوع است و در صورت موافقت کلیه تخفیفات و تسهیلات و معافیت های داده شده برای تاسیسات مزبور ملغی و بایستی عین یا معادل آن به قیمت کارشناسی روز به دولت پرداخت شود.

ماده ۷- (اصلاحی ۷۵/۱۱/۹) صدور یا تمدید هر گونه مجوز تاسیس و ایجاد دفاتر خدمات سیاحتی و زیارتی و تاسیسات ایرانگردی و جهانگردی و نیز تعلیق یا لغو آن به عهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. کلیه دفاتر خدمات سیاحتی، زیارتی و تاسیسات ایرانگردی و جهانگردی متعلق به بخش دولتی، خصوصی و نهادهای انقلاب اسلامی و موسسات عمومی غیر دولتی موظف به رعایت سیاست ها و خط مشی های ابلاغی مربوط به ایرانگردی و جهانگردی توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هستند.

تبصره ۱) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) مرجع صدور، تمدید، تعلیق یا لغو مجوز تاسیس دفاتر خدمات مسافرتی وزارت راه و ترابری است.

تبصره ۲) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که اقدام به فعالیت های سیاحتی و زیارتی و ایجاد تاسیسات ایرانگردی و جهانگردی و تاسیس دفاتر خدمات سیاحتی و زیارتی و مسافرتی کرده و یا می کنند موظفند حسب مورد نسبت به اخذ مجوز های موضوع این ماده و تبصره یک آن اقدام نمایند و در صورت عدم اخذ مجوز های یاد شده به جریمه نقدی از پنج میلیون ریال تا ده میلیون ریال و تعطیل دائمی محل کار محکوم خواهند شد.

تبصره ۳) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) میزان حداقل و حداکثر جریمه نقدی یاد شده در تبصره ۲ هر دو سال یک بار به وسیله وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی و راه و ترابری بازبینی و عندالاقضاء پیشنهاد جدید جهت بررسی و تصویب به شورای عالی ایرانگردی و جهانگردی ارائه خواهد شد.

تبصره ۴) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) میزان جوهی که بابت صدور یا تمدید مجوز های موضوع این قانون اخذ می شوند به پیشنهاد جداگانه وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی و راه و ترابری و تصویب شورای عالی ایرانگردی و جهانگردی تعیین خواهد شد.

تبصره ۵) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) وجوه حاصل از صدور یا تمدید مجوزها یا اخذ جرایم موضوع این ماده به حساب خزانه داری کل واریز می شود تا معادل صددرصد آن به نسبت دریافتی توسط سازمان برنامه و بودجه در بودجه سالانه وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی و راه و ترابری به منظور توسعه و گسترش فعالیتهای ایرانگردی و جهانگردی و امور خدمات سیاحتی، زیارتی و مسافرتی گنجانده شود.

تبصره ۶) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) آیین نامه اجرایی این ماده و سایر آیین نامه هایی که به تبع آن باید اصلاح شوند ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون به پیشنهاد وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی و راه و ترابری و دادگستری به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره ۷) (الحاقی ۱۳۷۵/۱۱/۹) کلیه قوانین و مقررات مغایر لغو می شود.

ماده ۸- کلیه تاسیسات ایرانگردی و جهانگردی، دفاتر خدمات مسافرتی و سایر تاسیسات مشابه از هر نظر اعم از سوخت، آب و برق، عوارض، مالیات، وام بانکی و غیره مشمول تعرفه ها مقررات و دستورالعمل های بخش صنایع می باشند.

ماده ۹- فعالیت های امور حج و زیارت در زمینه ایجاد تاسیسات و ارائه خدمات به منظور برگزاری تورهای زیارتی اعم از اعزام ایرانیان به اماکن زیارتی خارج از کشور و همچنین ورود زوار سایر کشورها جهت زیارت اماکن زیارتی ایران نیز مشمول تسهیلات پیش بینی شده در این قانون می گردد.

ماده ۱۰- کلیه مراکز، هتل ها و تاسیسات سیاحتی متعلق به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که به عللی در اختیار سازمان ها و نهاد ها و ارگان های دیگر است به جز اماکنی که طبق عقود شرعی واگذار شده باشد مجدداً برای تحقق این طرح حداکثر ظرف شش ماه در اختیار وزارت مذکور قرار می گیرد و نیز تمام مراکز سیاحتی و هتل ها و تاسیساتی که تغییر کاربری یافته اند به وضعیت اولیه بازگشته و در اختیار صنعت ایرانگردی و جهانگردی قرار می گیرد.

تبصره - در پایان مهلت قانونی هر گونه تصرف در تاسیسات و مراکز موضوع فوق تصرف غیر قانونی در اموال دولتی محسوب و طبق قانون با متصرف برخورد خواهد شد.

ماده ۱۱- آیین نامه اجرایی این قانون بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی و فرهنگ و ارشاد اسلامی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۲- از تاریخ تصویب این قانون مشتمل بر دوازده ماده و سه تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هفتم مهر ماه یک هزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۰/۷/۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۳

ماده ۱- سازمان های (میراث فرهنگی کشور) و (ایرانگردی جهانگردی) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منتزع و از ادغام آنها (سازمان میراث فرهنگی و گردشگری) با کلیه اختیارات و وظایفی که سازمان های مذکور به موجب

